

SPERANȚA

Martie 2018
Anul 5, Nr. 48

PE ZIDURILE TALE,
IERUSALIME, AM PUS STRĂJERI.
EI NU VOR TĂCEA NICIODATĂ,
NICI ZI, NICI NOAPTE!
VOI, CARE-I ADUCEȚI
AMINTE DOMNULUI,
NU VĂ ODIHNIȚI (Isaia 62:6)

CRISTOS - JERTFA PERFECTĂ

David Nicola

ÎNTOARCEREA FIILOR RISIPITORI

Teofil Ciortuz

MAȘTEREA UNIVERSULUI

Interviu cu Păstorul Natanael Costea

JURNAL DE CĂLĂTORIE cu Sarah Văran

LA BUSSELTON

ȘI... ÎNAPOI

MĂRTURIE

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

Echipa de consilieri spirituali

Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Harul
Bondor Gelu, Biserica Adelaide
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Nelu Albu, Biserica Harul 0449590887
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT NOU: Romanian Speranța Association Inc.
National Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350
Vic; ph. 0423659724, email:
sperantaus@gmail.com

MOTTO:

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui
Cristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru
arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul,
stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră,
ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.
Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să
sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile
să audă lucruri plăcute și își vor da învățători
după poftele lor.*

*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite.*

*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele,
fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.*
2 Timotei 4:1-5

Predici din celula singuratică

Richard Wurmbbrand

În fiecare noapte, în celula întunecoasă, eu predicam unui
auditoriu nevăzut. Eram obișnuit cu acest auditoriu, chiar atunci
când fusesem liber. În 1 Petru 1:12 stă scris că îngerii doresc să
privească la predicarea Evangheliei.
Ori de câte ori predicam în Biserici, eram conștient că erau de față
nu numai oameni, ci și îngeri (căci unde s-ar putea afla îngerii
noștri păzitori atunci când noi suntem în Biserică?).

Întotdeauna m-am străduit să rostesc un cuvânt bun și pentru ei.
Dar am făcut greșeala de a crede că numai îngerii se aflau în
auditoriul meu nevăzut. Nu a fost așa. După ce am sosit în Vest,
am publicat trei cărți cu predici pe care le-am compus în celula
mea solitară: *Predici din celula singuratică, Dacă zidurile ar putea
vorbi și Singur cu Dumnezeu*. Și atunci s-a întâmplat un lucru
foarte ciudat...

Am primit o scrisoare de la un bărbat din Canada care îmi scria că
făcuse parte dintr-o familie bună de creștini, dar ca tânăr a luat-o
razna în viață și a sfârșit-o în închisoare. Aici el s-a purtat rău și a
fost dus singur într-o celulă. În disperare, se gândea cât de triști
trebuie să fie părinții săi evlavioși. Ar fi dorit să se întoarcă la
Dumnezeu, dar nu știa cum. Atunci s-a rugat: „Doamne, dacă
există undeva în această lume un alt prizonier care este singur ca
și mine și care Te cunoaște, adu-mi Te rog gândurile lui”.

Apoi a auzit o voce lăuntrică care i-a spus: „Dumnezeu te caută cu
și mai multă sârguință decât îl cauți tu. El te caută și știe cum să
găsească ceea ce cauți. Stai liniștit și încrezător! El va ajunge la
tine”. Și apoi, seară de seară, de undeva de departe, el a auzit
acest fel de predică. Omul s-a pocăit. Din milă, termenul
întemnițării sale a fost scurtat și a fost eliberat. Anii au trecut, el
s-a căsătorit, are o familie și a ajuns diacon într-o biserică.

Într-o zi el a intrat într-o librărie creștină și a văzut un titlu ciudat
pe coperta unei cărți: „*Predici din celula singuratică*”. Pentru că El
însuși fusese singur într-o celulă de închisoare, a început să se
întrebe: „Cui ar putea predica cineva care se află singur în
închisoare?”. El a citit cartea și mai târziu mi-a scris: „Domnule
Wurmbbrand, dumneavoastră nu ați predicat în zadar. Eu am fost
închis singur în același timp cu dumneavoastră, unul în România,
unul în Canada. Totuși eu am auzit prediciile dumneavoastră acolo
în închisoare și ele m-au adus înapoi la Cristos. Vă mulțumesc.”

„TORTURAT PENTRU CRISTOS” ajunge pe marele ecran!

La 50 de ani de la lansarea cărții „*Torturat pentru Cristos*”, ororile
comunismului în România ajung pe marele ecran. *The Voice of
Martyrs (Vocea Martirilor)* a decis să prezinte într-un film această
puternică și dureroasă mărturie de credință!

Recomandăm acest film românilor de pretutindeni!

„Să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată” (Evrei 10:22).

Oricine își poate da seama că ceva nu este bine în lumea aceasta și lucrurile nu merg așa cum ar trebui să meargă și cum ar fi normal. Omul nu este ce ar trebui să fie și din această cauză lucrurile s-au dereglat. Majoritatea oamenilor sunt de acord cu acest lucru, totuși, când este vorba de cauza care a generat această stare, oamenii au diferite păreri sau nu pot da nicio explicație. Oare există vreo șansă pentru omenire?

Biblia este foarte explicită atunci când descrie starea omenirii, cauza care a generat această stare, dar și modul în care starea aceasta poate fi remediată. Singura speranță a fost și rămâne Domnul Isus. El este soluția lui Dumnezeu pentru omenirea pierdută. Trecutul îl recomandă pe El, prezentul are nevoie de El, iar viitorul nu-i de dorit fără El.

Capitolul 10 din Evrei tratează acest lucru, dar numai din punct de vedere teologic.

Problema cea mai mare este cum să-i convingi pe evrei că au nevoie de Hristos? Ei se puteau mândri cu sistemul lor religios, cu legile lor, cu jertfele lor care au fost rânduite de Dumnezeu.

În capitolul 10 din Epistola către Evrei, apostolul Pavel arată ineficiența crezului lor în jertfele animale, și recomandă ceva nou, eficient și dumnezeiesc – jertfa Domnului Isus, care este o jertfă perfectă.

Preoția Domnului Isus aparține unui sistem nou – după rânduiala lui Melchisedec și nu după rânduiala lui Aaron. Ea funcționează pe baza unui legământ mai bun, Noul Legământ într-un locaș ceresc de închinare, și toate acestea depind de jertfa desăvârșită a Domnului Isus.

În săptămâna Paștilor evreiești se sacrificau în Ierusalim în jur de 300.000 de miei, pentru jertfa de Paști. Pârâul Chedron era roșu ca sângele, dar indiferent câte jertfe se aduceau, sau cât de des se aduceau, ele nu erau eficiente pentru că nu aveau puterea să șteargă păcatele oamenilor. Au avut menirea să amintească poporului lui Dumnezeu că plata păcatului este moartea. Au avut menirea să-i facă pe oameni să aștepte mântuirea deplină a lui Dumnezeu. Jertfele nu rezolvau problema inimii. Păcatul are un aspect exterior, dar are și un aspect interior care îl generează pe cel exterior. Între păcatul omului și sângele animalului nu există nicio legătură. Era doar o legătură simbolică.

Din veșnicie Dumnezeu a planificat jertfa Domnului Isus, iar El a venit pe pământ să facă voia Tatălui ceresc.

Satana a vrut să-l abată pe Domnul Isus de la voia Tatălui, și astfel n-ar mai fi existat mântuire pentru noi. Când le-a amintit Domnul Isus ucenicilor Săi că El va trebui să moară, Petru a spus: „Să te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu ți se întâmple așa ceva”. Aceasta era exact ce voia Satan.

Doar jertfa Domnului Isus afectează caracterul omului și îl sfințește. Dacă suntem în Hristos, atunci nu mai este nici-o osândire. Jertfa Domnului Isus ne arată cât de mult ne-a iubit Dumnezeu, și la iubirea Lui omul mântuit răspunde cu iubire. Acum apropierea de Dumnezeu se face pe Calea cea nouă și vie – adică prin Jertfa Domnului Isus. Pe această cale se poate apropia oricine de Dumnezeu. Calea este nouă pentru că face parte din Noul Legământ, și este vie pentru că Domnul Isus, deși s-a adus jertfă, este viu în vecii vecilor și mijlocește pentru noi la dreapta lui Dumnezeu.

Oricine poate beneficia de jertfa Domnului Isus. Deși nu există nicio restricție în ceea ce privește apropierea noastră de Dumnezeu, există totuși o condiție importantă, pe care o poate îndeplini orice om, indiferent de naționalitatea lui. Omul trebuie să creadă. Fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu și să ne apropiem de El (Evrei 11:6). Omul care crede cu adevărat, **simte că are nevoie de mântuire și de un Mântuitor**. Deși toți oamenii au nevoie de mântuire, nu toți oamenii simt acest lucru. Iar dacă cineva nu simte nevoia de Mântuitor, nu are motive să creadă în El. Mai poate beneficia de jertfa Domnului Isus omul care **înțelege Evanghelia** (1 Corinteni 15:1-5). Dar Evanghelia îl are în centru pe Domnul Isus și în mod special, moartea, îngroparea și învierea Lui. Cine nu înțelege Evanghelia, nici nu poate să creadă.

Oricine se poate apropia de Dumnezeu, dar nu oricum. Dacă îl căutăm pe Dumnezeu, atunci trebuie să știm că este nevoie de credință, de o inimă curată, de un cuget curat și de o viață dedicată lui Dumnezeu. Dacă vrem să ne apropiem de Dumnezeu, dar nu vrem să ne dedicăm viața Lui, atunci de ce ne-ar accepta El? De ce ne-ar asculta El pe noi, când noi n-avem de gând să ascultăm de El? Nimeni nu poate avea darurile lui Dumnezeu, dacă nu-L vrea pe Dumnezeu dăruitorul.

Cine crede în Domnul Isus, are nevoie de răbdare pentru a primi ce ne-a fost făgăduit. Cea mai mare garanție pe care o avem că jertfa Domnului Isus este eficientă, este învierea Domnului. Să avem grijă de credința noastră, căci prin ea putem beneficia de toate binecuvântările.

Păstor Ioan Bușan

Duminică 28 Ianuarie 2018, păstorul Natanael Costea împreună cu Biserica Menora, la invitația păstorului Ioan Bușan, au făcut o vizită Bisericii Baptiste Române din Perth. S-a vestit Evanghelia, s-au adus cântări de laudă și mulțumire lui Dumnezeu, s-au înălțat rugăciuni la tronul Lui de îndurare. „Iată ce plăcut și dulce este să locuiască frații împreună” (Psalm 133:1).

Păstor Nați Costea

Misiunea Speranța a inaugurat clădirea Școlii Primare „Hope Mission” în Uganda

<https://www.stiricrestine.ro>

Echipa Misiunii Speranța a pus un stâlp de aducere aminte în Uganda și au spus cu bucurie: „**Până aici Domnul ne-a ajutat**”. Alături de parteneri și oficialități din Uganda, misionari din România, Germania și Canada au inaugurat la 25 ianuarie 2018, clădirea Școlii Primare „Hope Mission” din satul Rubuguri. Prima promoție va fi o clasă formată din 36 de copii și vor păși oficial pragul școlii la 15 februarie.

Evenimentul a marcat o zi emoționantă și plină de bucurie atât pentru echipa de misionari, cât și pentru copiii din Uganda. Viitorii elevi și-au primit deja uniforme școlare, iar pentru unii din ei sunt singurele haine noi pe care le-au avut vreodată. Sărbătoarea s-a încheiat cu o masă caldă și consistentă pentru fiecare participant.

Școala Primară „Hope Mission” va fi locul unde copii din familii sărace vor învăța valorile creștine și vor crește o generație care Îl va cunoaște pe Isus.

<http://www.misiuneasperanta.ro/donatii>

CONSILIUL BISERICESC al Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă

DECLARAȚIE

Consiliul Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă, care reprezintă aproximativ 12 Biserici românești și aproximativ 2000 de membri din întreaga Australie, s-a întâlnit, cu ocazia Convenției ținută la Melbourne în perioada 11-14 Ianuarie 2018. Cu această ocazie, își reafirmă loialitatea față de învățătura Sfințelor Scripturi cu privire la căsătorie, ca fiind creată de Dumnezeu pentru a fi un legământ unic între un bărbat și o femeie; susține și proclamă acest adevăr în Bisericele românești, în ciuda definiției nou adoptată a căsătoriei, astfel cum a fost modificată în *Legea căsătoriei*.

În lumina acestor noi schimbări, provocări și tendințe în societatea contemporană, care par a fi atât anti-familie cât și anti-creștine, afirmăm următoarele:

1. Ne exprimăm îngrijorarea cu privire la tendințele actuale de respingere a valorilor și principiilor iudeo-creștine pe care a fost construită societatea occidentală de secole și care au consolidat democrația, demnitatea și libertatea. Suntem preocupați de faptul că Australia devine din ce în ce mai seculară și anticreștină, respingând adevărurile și principiile naturale și universale care au dăinuit de-a lungul întregii istorii umane, pentru a fi de partea unei minorități extrem de intolerantă și insistentă, a oamenilor ale căror alegeri și orientări sexuale diferă față de marea majoritate a oamenilor din Australia și din întreaga lume.

2. Ne exprimăm dezamăgirea că majoritatea australienilor, care au participat la plebiscitul poștal al căsătoriei, au respins viziunea naturală, tradițională și biblică a căsătoriei, ca fiind o uniune între bărbat și femeie, așa cum a fost înțeleasă și susținută de milenii, fără a ține seama de toate consecințele negative potențiale care decurg din aceasta. Suntem extrem de dezamăgiți de faptul că politicienii australieni nu au reușit să abordeze posibilele consecințe negative ale *Legii căsătoriei* recent modificate asupra libertății religioase, a libertății de conștiință și a libertății de exprimare. Ne exprimăm speranța că revizuirea actuală a protecției religioase

va clarifica și consolida în continuare aceste libertăți. Îndemnăm Parlamentul să nu sacrifice aceste libertăți fundamentale, ci să modifice în continuare *Legea căsătoriei* și legile relevante prin care Bisericele pot să-și practice pe deplin credința, în conformitate cu Sfânta Scriptură, tradiție și conștiință, fără teamă de discriminare sau persecuție.

3. Ne exprimăm totodată dezaprobarea față de agenda radicală a *LGBTI*, care, prin programele de învățământ disimulate (cum ar fi școli *SAFE*), intenționează să promoveze în rândul copiilor concepte abstracte și periculoase (cum ar fi fluiditatea de gen), care pot crea confuzii suplimentare în mintea copiilor școlari și să îi înstrăineze de părinții lor. Credem că este un drept fundamental al părinților să cunoască și să aprobe participarea copiilor lor la orice cursuri de educație sexuală care promovează această nouă agendă radicală, care credem că ar putea avea efecte negative pe termen lung asupra minții copiilor și asupra dezvoltării lor viitoare.

4. Îndemnăm Bisericele românești și credincioșii români din Australia și Noua Zeelandă să rămână credincioși valorilor și principiilor creștine prezentate în Sfânta Scriptură în ceea ce privește sexualitatea și căsătoria. Îi încurajăm să-și trăiască viața conform acestora și să le transmită copiilor lor, pentru a ridica o generație de tineri ancorați în Cuvântul lui Dumnezeu, care să poată rezista presiunilor și perversiunilor lumii, și să trăiască în conformitate cu valorile, principiile și voința lui Dumnezeu.

Noi, păstorii Bisericilor Creștine Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă, ne angajăm să rămânem credincioși învățăturilor Cuvântului lui Dumnezeu, inclusiv acelora care se referă la sexualitate și căsătorie. Condamnăm și respingem tendințele și învățăturile nebiblice din lumea de astăzi. Ne angajăm să promovăm, să protejăm și să consolidăm familiile din comunitatea noastră. Ne angajăm să-l fim loiali lui Dumnezeu și să-l slujim Lui și să slujim Bisericii Sale, conform revelației Sale din Sfintele Scripturi. Dumnezeu să ne ajute!

PE DEALUL GOLGOTEI, PE-O CRUCE

Lucica Boltașu

Nu sunt destule cuvinte,
Nici lacrimi destule nu sunt
Să spună ce am eu în minte,
Cum văd eu destinul Tău crunt.
Așa, văd, ca om, răstignirea.
Dar Doamne, Tu vezi altceva.
Pe cruce aduci mântuirea
Acelui ce crede în ea.

Eu văd suferința și plânsul,
Văd cupa amară și spinii
Și văd cum Tu, Cel ce ești Unsul
Pironit ești pe crucea rușinii.
Ai luat vina noastră ca vină,
Păcatul asupra-Ți ai luat,
Ca noi să pășim în Lumină,
Să spunem „Cristos a-nviat!”.

Tăcerea Ta Doamne-i bizară...
Te văd că nu strigi, nu cârțești.
Eu văd doar ce este-n afară,
Dar simt cât de mult mă iubești.
Privind astăzi planul salvării
Văd omul căzut, pervertit,
Soluția divină-a iertării,
Pe Mielul din slavă venit,

Pe dealul Golgotei, pe-o cruce,
La moarte Isuse Te-am dat,
Și toți am crezut că Te-i duce,
Crezând că ești un blestemat.

Te-ai dus pentru-o vreme Isuse,
Trei zile ai stat în Șeol,
Căci toate ce-n Carte sunt spuse
Sunt certe: „*Mormântul e gol!*”.

Cristos a-nviat! Ce mai veste!
Ce har am primit noi prin El!
Prin crez să avem o nădejde,
Crezând, să pășim în Betel,
Să punem pe-altarul iubirii
Întreaga trăire spășită,
Și carnea și patima firii,
Să fie acol’ răstignită.

Căci numai așa putem spune:
„*Cristos este viu! Aleluia!*”,
Când soarele vieții apune,
În zări să vedem Cetățuia.
Cu dor să pășim înainte,
Cu drag să privim spre Cel Sfânt,
Mereu să ne-aducem aminte
Ce har am primit prin Cuvânt.

Altfel văd acum răstignirea
Și-atâtea, atâtea-aș dori
Să-Ți spun când veni-va răpirea,
Dar Doamne, Tu toate le știi,
Azi spun cu mult dor: „*Maranata!*”,
Isus, pentru mine-ai murit.
Prin crez am un loc lângă Tata,
Prin Tine sunt azi mântuit!

MÂINILE TALE

Mâinile Tale, dulce Isuse,
mâinile care din lut ne-au creat,
întinse pe lemn se lăsară străpunse,
o, mâinile Tale ce totul au dat!

Gleznele Tale, glezne trudite,
pline de colb și de spini și de dor,
pe lemnul rușinii au fost ținute,
ca dreaptă răsplată a dragostei lor...

Fruntea senină ca zărilor-albastre,
plină de milă adânc s-a plecat,
primind diadema batjocurii noastre
drept cel mai de seamă triumf de-mpărat.

Costache Ioanid

Buzele Tale, pe care stătură
vorbele sfinte din cer coborând,
gustară paharul de fiere și ură
și râuri de sânge lăsară iertând.

Inima sfântă, floarea ascunsă,
Cerul întreg părăsindu-l, veni,
de-o suliță rece să fie străpunsă,
adânc vinovată c-atât ne iubi.

Dragostea care din Tatăl purcede,
plânge și astăzi cu-același suspin.
Dar oricare suflet aude și crede,
în dragostea sfântă se-alină deplin!

La sfârșitul lunii Noiembrie 2017, am făcut o vizită la Biserica Baptistă din Perth, ocazie cu care am întâlnit vechi prieteni. De asemenea am avut prilejul să participăm la *predeschiderea* Bisericii Menora pe data de 26 Noiembrie. L-am rugat pe păstorul acestei Biserici, Dr. Natanael Costea să ne răspundă la câteva întrebări.

Întrebare: Frate Natanael, cum a ajuns această lucrare să ia ființă?

Răspuns: În ultimii trei ani am slujit ca păstor executiv într-o Biserică Australiană și, deși progresul spiritual era minunat, simțeam ceva în inima mea față de neamul meu românesc. Ceea ce simțeam era o dragoste însoțită de responsabilitate. Am analizat nevoile și foarte repede mi-am dat seama că sunt mulți români care nu sunt integrați într-o Biserică română, și, în multe cazuri, nici în Biserici Australiene. De asemenea, sunt zeci de familii în care unul din soți nu este român. Totodată, sunt mulți a căror limbă de bază este acum engleza, fiind crescuți aici.

Astfel, Dumnezeu mi-a pus pe inimă să încep să-i caut pe aceștia și să formăm un cadru unde ei să poată afla dragoste, apartenență, Cuvântul Domnului și posibilitatea de închinare. Astfel s-a format Biserica Menora.

Întrebare: În seara aceasta au fost prezenți un număr destul de mare de credincioși, cred că aproape 100 de oameni. Cine sunt aceștia?

Răspuns: A fost o seară specială când și pe noi ne-a surprins numărul celor prezenți. O parte sunt români, dar a fost și un număr mare de alte naționalități, mai ales Australieni. Unii au văzut știrile pe Facebook (@menora.church), alții au aflat din invitațiile pe care le-am făcut comunității române, iar alții, care ne-au știut mai de aproape, au ales să fie împreună cu noi la închinare.

Întrebare: Care este viziunea acestei Biserici?

Răspuns: Viziunea este să fim o Biserică formată din ucenici care răspândesc lumina Domnului și se

multiplică spiritual. La bază avem cei patru stâlpi din Biserica primară apostolică (Fapte 2:42): învățătura apostolilor, părtășia, frângerea pâinii și rugăciunea.

Întrebare: Știm că începuturile nu sunt ușoare. Sunt suporterți, Biserici asociate, implicate în această plantare a unei noi Biserici?

Răspuns: Avem simpatizanți care se roagă pentru noi și ne susțin mult. De asemeni sunt și alții care nu sunt la fel de entuziasmați. Frumusețea este în simplitatea închinării noastre și a prezentării mesajului Evangheliei. Asta îi face pe mulți să ne urmărească mai ales pe Internet, unde mii de oameni vizionează săptămânal serviciile noastre (pe Facebook @menora.church).

Întrebare: Știm că ești păstor la Churchlands Christian Fellowship, de asemenea Director la Apostolic Churches Alliance precum și fondator al Australian School of Ministry. Ai o soție și doi copii care au nevoie de prezența ta, de timpul tău. Cum te împarți la toate acestea?

Răspuns: E bună întrebarea. Nici eu nu știu exact cum se întâmplă toate acestea. Lucrarea mea la Churchlands e din ce în ce mai redusă și probabil pe viitor, dacă vom începe programe de dimineață la Biserica Menora, aceasta va înceta. În cadrul Alianței Bisericilor Apostolice lucrarea mea este mai mult de coordonare. Cel mai mult timp mi-l consumă școala pe care o conduc. Acum și asta este disponibilă 100% online cu conținut video, dar încă preia mult din timpul meu, mai ales că în anul acesta am lansat și un program de mentorare a 12 persoane, care îmi va îngreuna munca.

Apoi, în familie, am câteva principii de care mă țin. În primul rând, încercăm să avem cel puțin o masă împreună cu toții, zilnic. Apoi, încerc să fiu seara acasă,

să le citesc copiilor, să mă rog cu ei și să îi pun în pat. Iar cât pot, nu țin telefonul mobil la mine când sunt acasă, ca să nu fiu tentat să mă preocup cu el. Plus, noi avem o regulă nescrisă – nu folosim ecrane în dormitoare (TV, computere, tablete sau telefoane). Așa avem oportunitatea să prețuim fiecare clipă petrecută împreună.

Întrebare: În ultima vreme ai împărțit Biserica în două servicii, unul de limbă engleză și unul de limbă română. Care este scopul acestei împărțiri?

Răspuns: Viziunea Bisericii Menora este pentru toate națiunile, nu e limitată doar la români. Am început cu românii, dar lucrarea este mult mai mare. Astfel, avem servicii în limba engleză Duminica de la 5:30pm și în limba română Miercuria de la 6:30pm. De asemenea avem studiu biblic în ambele limbi de la 7:30pm Miercuria. Este o perioadă între generații și cred că trebuie să avem o gândire de *blending*, sau hibridă. Noi românii suntem persoane 150%, adică 75% români, și 75% australieni (nu ne-am integrat pe deplin, dar am și pierdut o parte din cultura noastră românească). Asta ne îmbogățește, de aceea suntem persoane 150%. Doar Unul singur a fost 200%, Domnul Isus, 100% Dumnezeu și 100% om. Așa că pentru a fi folositori Împărăției, trebuie să fim eficienți în ambele limbi și să deschidem ușa inimii și a Bisericii către toți.

Întrebare: Eu am locuit în această parte a orașului Perth aproape 20 de ani - Girrawheen, Balga, etc. Știu că este o zonă aridă din punct de vedere spiritual. Ai un plan de a-i atrage la această nouă Biserică pe refugiații care locuiesc aici și pe indigeni?

Răspuns: Inițial nu am înțeles de ce ne-a dus Domnul chiar în zona KGB (Koondoola, Girrawheen, Balga). Am apelat la șase Biserici pentru local și doar a șaptea (cea curentă, *Live Church*) ne-a putut primi. Părea bizar. Acum începem să înțelegem că Dumnezeu are un scop cu noi aici și gradual începem să extindem Împărăția în comunitate.

Întrebare: Ai alte planuri pentru viitor legate de viziunea Bisericii?

Răspuns: Anul acesta îl devotăm ucenicizării, pentru a pune bine la bază lucrarea Bisericii. Vrem ca puținii care suntem să fim echipați să avem influență mare. Domnul mi-a vorbit personal despre faptul că pentru mulți ani am dat puțin la mulți (am slujit la mulțimi). În perioada care urmează El dorește să investesc mult în puțini, așa cum a făcut-o El cu cei 12. În economia lui Dumnezeu, puținul poate fi mai eficient decât multul. Sunt și eu într-un proces de a învăța de la El felurile Lui de a lucra, și chiar dacă mi-a luat mai mult timp, slavă Lui că El a avut răbdare cu mine, și încă are.

Frate Natanael, îți dorim succes în această îndrăzneală lucrare. Locul unde te afli acum - Life Church, Girrawheen, a fost gazda Misiunii Jesus Bread care a fost o lucrare pornită din Biserica Baptistă Română. Este un loc binecuvântat. Aici au primit ajutoare în jur de 100 de familii de toate națiile, culorile și religiile. Aici a fost predicat tuturor Isus cel răstignit. Sunt fericit să văd că altă echipă românească a preluat ștafeta. Fie ca lumina mântuirii să fie mereu prezentă în această parte a Australiei. Purtați Menora, spre slava lui Isus.

BINECUVÂNTARE LA PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ MELBOURNE

Duminică 11 Februarie 2018, David și Ella Tripon l-au adus la binecuvântare pe micuțul Nikko Benjamin. La acest serviciu au participat și copiii Bisericii cu cântările lor.

Păstorul Bisericii, Fratele Teofil Ciortuz, împreună cu păstorul Dorel Brândaș de la Harul, l-au binecuvântat pe micuțul Nikko în numele Domnului. Păstorul Dorel Brândaș a fost bucuros că a fost părtaș mai întâi la botezul lui David, apoi la căsătoria lui cu Ella, și acum la această binecuvântare; cu speranța că va fi invitat și la binecuvântarea altor copii care se vor naște în tânăra familie Tripon. „Viața este o flacără care se stinge”, a spus păstorul Brândaș, „dar recapătă scânteie atunci când se naște un copil în familie”.

ÎNTOARCEREA FIILOR RISIPITORI

Păstor Teofil Ciortuz

Dintre toate durerile părinților sau ale bunicilor, durerea de a avea un copil sau un nepot necredincios, sau un copil care s-a îndepărtat de Domnul, este una dintre cele mai mari dureri. Vină, teamă, conflict, rușine, etc. – toate acestea fac parte din această durere. Bisericele și credincioșii din diaspora au cunoscut din plin această durere. Plecați din țară ca să asigure copiilor lor un viitor mai bun, unii dintre credincioși s-au văzut realizați din punct de vedere material, dar inima le este frântă de durere pentru pierderea de natură spirituală – plecarea copiilor lor în lume. Ce este de făcut? A cunoaște și a aplica Cuvântul lui Dumnezeu este critic și în această privință.

Dumnezeu înțelege durerea părinților care au copii neascultători.

Domnul Isus a rostit pilda fiului risipitor prin care înțelegem că Dumnezeu, la fel ca un părinte pământesc, înțelege durerea credinciosului al cărui copil a ales să plece în lumea largă. Rușinea, durerea, lacrimile unui părinte cu copilul dus în lume – toate acestea Dumnezeu le înțelege. Iată ce spunea Dumnezeu prin proorocul Isaia în urmă cu aproximativ 2700 de ani:

Isaia 1:2 „Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea”. Să privim cu recunoștință în sus, la Dumnezeu, pentru că El ne înțelege durerea.

Nu-ți pierde nădejdea. Dumnezeu vrea mântuirea copilului tău. Așteaptă-L cu speranță.

Tatăl fiului risipitor a așteptat luni sau ani la rând revenirea fiului acasă. Cât se va fi uitat el în lungul drumului ca să-și vadă fiul apărând în zare?! Scriptura este foarte clară când afirmă că Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci recuperarea lui. Iată ce spune Biblia:

Ezechiel 18:23 „Doresc Eu moartea păcătosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască?”.

2 Petru 3:9 „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”. Ne mângâiem inimile știind că, așa cum noi așteptăm întoarcerea fiilor și fiicelor noastre la Dumnezeu, tot așa de mult (sau poate chiar mai mult) o dorește și Tatăl nostru ceresc. Suntem de aceeași parte a baricadei; este nădejde!

Cei care trec printr-o asemenea durere trebuie să fie atenți să mențină o relație reciprocă plină de dragoste și de înțelegere, fără învinovățiri sau aruncări de reproșuri.

Este foarte ușor ca, în durerea pierderii copiilor noștri, să cădem nu numai în greșeala învinovățirii noastre proprii, dar și în învinovățirea celor apropiați. Da, fiecare ne purtăm vina noastră: fie nu am fost părinți buni, fie am fost prea ocupați cu câștigarea banilor, fie am fost neglijenți cu educarea lor spirituală, fie bisericile noastre nu au fost la înălțimea dorită. Dar acum nu este vreme pentru învinovățiri reciproce; acum este vremea postului și rugăciunii, a concentrării pe recuperarea „prinșilor de război”.

1 Petru 3:7 „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele cari vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre”.

Păstrează o relație deschisă și o comunicare deschisă cu copilul tău, așa încât atunci când Dumnezeu dă ocazia, el sau ea să asculte.

Fiii sau fiicele pe care vrem să-i recuperăm din legăturile celui rău nu vor fi recuperați prin cicăleli nesfârșite și enervante, ci mai degrabă arătându-le dragoste neclintită și rugându-ne neobosiți pentru ei. Rugăciunea fierbinte din taina cămăruței face mult mai mult decât întărâtarea la mânie lipsită de înțelepciune.

Efesenii 6:4 „Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățătura Domnului”. Mai mult face o trăire autentică în credință, o mărturie vizibilă, decât o presiune supărătoare de tipul: „Când ai de gând să vii la Biserică? De ce ne faci de râs? Tu când te botezi? Când te vom vedea în haina albă?”. Aparent, aceste întrebări au un suport bun, dar tonul și motivația lor pot fi o piedică în calea spre Dumnezeu.

1 Corinteni 13:4-7 „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul”.

1 Petru 4:8 „Mai pe sus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acopere o sumedenie de păcate”.

Roagă-te continuu pentru copilul tău, neapărat pentru ce ai vrea tu ca părinte pentru el, ci pentru ceea ce vrea Dumnezeu să facă în viața lui.

Fără îndoială, noi vrem ce este mai bun pentru copiii noștri: sănătate, locuri de muncă, un partener de viață, copii. Trebuie însă să avem încredere în Dumnezeu că El știe mai bine ce metodă trebuie să folosească pentru întoarcerea la mântuire a cuiva. Uneori Dumnezeu folosește o criză (o boală, un șomaj, o pierdere, etc.) pentru mântuirea unui suflet scump. Oare nu este mai înțelept să lăsăm dorințele noastre legitime în planul secund și să-l cerem Domnului să-și îplinească voia față de cei dragi nouă?

Romani 8:26 „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite”.

Matei 7:7-11 „Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci ori și cine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, cari sunteți răi, știți să dați daruri copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în Ceruri, va da lucruri bune celor ce L le cer!”.

ADEVĂRUL CREȘTIN

Foaie creștină de
zidire sufletească
15 Februarie 1924

Redactor *Dumitru Cornilescu*

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Poate că cineva ar zice: „De ce a fost nevoie ca Însuși Dumnezeu să lase o carte care să ne descopere Calea mântuirii? Ce, fără această descoperire nu era cu putință să cunoaștem această Cale?”.

E drept că Drumul fericirii, sau cum îi zicem noi mai obicinuît, Calea Mântuirii, care este Adevărul în sine, rostul vieții însăși, e cât se poate de simplu. Numai că tocmai fiindcă e așa de simplă Calea Mântuirii, noi n-o găsim și nu vrem să mergem pe ea. Ne place cu mult mai mult drumul întortocheat. Căci ce sunt toate încercările de până acum ale oamenilor decât numai găsiri de drumuri întortocheate, ca să ajungă la limanul atât de mult împlântat în inima omenească: fericirea.

Dar tocmai aceste bâjbâiri arată cât de departe a ajuns omul cu neîncrederea lui în Dumnezeu. Ce, adică n-ar fi putut omul să vadă din firea înconjurătoare, când s-ar fi uitat cu băgare de seamă la ea, pe adevăratul Dumnezeu? Pe Cel care orânduiește toate cu atâta măiestrie, și care, prin viața pe care o naște, dă dovadă de tot atâta iubire? Ce, adică n-ar fi putut omul să vadă în el însuși, când s-ar fi oprit o clipă măcar din mersul lui grabnic - încotro nici el singur nu știe - și s-ar fi cercetat în taină el pe el însuși, la lumina Dumnezeului celui viu, pe el însuși, cea mai rea dintre ființe? Și n-ar fi simțit el oarecum nevoie de ajutorul de sus? Și nu l-ar fi primit el, și atunci nu s-ar fi schimbat de mult starea nenorocită de azi a omului?

Dar omul pentru orice are vreme, numai pentru Dumnezeu și pentru el însuși nu găsește o clipă. Și Dumnezeu, care-l cunoaște pe om de când l-a făcut, știa prea bine lucrul acesta - că omul, în starea lui firească, nu poate să se înalțe la Dumnezeu.

Iată de ce a fost nevoie de descoperirea pe care a făcut-o în Cuvântul lui Dumnezeu. De acum omul are scris negru pe alb tot ce îl așteaptă.

Din arhiva fratelui Nelu Albu

ESTE DE NECREZUT

Costică Oprănescu

„Mă bucur acum în suferințele
mele pentru voi...”
Coloseni 1:24.

Este poate de necrezut, dar dacă Domnul Isus Cristos ar veni acum pe pământ, așa cum a venit cu 2000 de ani în urmă, ar avea de întâmpinat împotriviri, persecuții, ură și necredință din partea lumii. Să nu ne mirăm că pe creștini lumea îi întâmpină cu împotrivire, chiar cu ură. Domnul Isus a spus: „În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33).

Dacă Domnul Isus a fost persecutat și urât, și urmașii Lui vor avea aceeași soartă. Domnul Isus spune urmașilor Săi: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei, dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea (Ioan 15:19).

Mi se pare de necrezut că atunci când noi, credincioșii Domnului, îi invităm pe oameni la mântuire, ei, nu numai că refuză, dar sunt împotriviți.

Mi se pare de necrezut ca oameni considerați cu mintea... întreagă, cu picioarele pe pământ, bine cotați în societate, să rădă pur și simplu de ceea ce oferă Dumnezeu: iertarea de păcate, viață fără de moarte și tinerețe fără bătrânețe - expresia este luată din basme, dar exprimă realitatea.

Mi se pare de necrezut că și eu am fost unul dintre acești oameni, că, într-o vreme, aflasem „mântuirea” pe fundul unei sticle cu vin, iar dumnezeul meu era aburul beției și al prostiei. Dar atunci când Domnul mi-a ieșit în cale nu mi-a venit să cred: „Cine...? Eu...? Să fiu sfânt?! Sfânt e papa de la Roma, nu eu!”.

Și totuși, Domnul Isus, din prostie a făcut înțelepciune, din beție și nebunie a făcut evlavie și credință. Prin trupul Lui răstignit, prin moartea și învierea Lui, a făcut ca eu să pot fi, înaintea lui Dumnezeu, sfânt, fără prihană și fără vină. Glorie Lui în veci!

Este de necrezut, dar jertfa Lui este valabilă pentru orice om oricât de păcătos ar fi el. Să nu renunțăm în a mărturisi altora despre puterea Lui Dumnezeu care lucrează cu tărie în noi spre mântuirea păcătoșilor.

Este de necrezut, dar așa am fost și noi - morți în greșelile și păcatele noastre, până când Dumnezeu, în marea Lui milă, ne-a adus la viață. Prin har am fost mântuiți.

Este de necrezut, dar... adevărat!

În urma unui accident grav, Alex a fost transportat de la Busselton la Perth Hospital. A fost adus un doctor de la Sydney ca să-l opereze. Mai era o formalitate: trebuia să le dau permisia să-l incinereze în cazul în care operația nu reușește. Aceasta a fost, în toată viața mea, cea mai grea decizie pe care o aveam de luat.

(continuare din ediția trecută)

MĂRTURIE

LA BUSSELTON ȘI... ÎNAPOI!

Având siguranța că Dumnezeu este în controlul vieții lui Alex și nu lasă nici măcar un fir de păr să cadă fără voia Sa, am dat permisiunea doctorilor pentru a-l opera, deși în caz de ceva rău a trebuit să le dau acordul să îl incinereze. Dar în inima mea, am fost sigură că totul va decurge bine.

Toată noaptea am stat în rugăciune împreună cu păstorul Chinyama Kangombe și logodnica sa Bakia. Ei, la rândul lor, au chemat cât mai mulți oameni ai rugăciunii și am mijlocit pentru soțul meu. Domnul îmi vorbea mereu și mă încuraja prin Duhul Său cel Sfânt. Alex era întins pe pat, plin de sânge și cu corsetul în jurul gâtului. O asistentă musulmană l-a întrebat pe Alex cum, în condiția sa critică, poate fi așa vesel, așa de zâmbitor, fără a se plânge deloc și mai face și glume. El a răspuns că este bucuria Domnului Isus care îi dă tărie, la care ea a spus că nu a mai văzut așa ceva de când lucrează acolo.

A doua zi, păstorul Chinyama a mers la Alex la spital, i-a făcut ungerea cu untdelemn și i-a spus că într-o lună este nunta sa, iar el va fi invitatul său de onoare. Păstorul a stat pe coridor rugându-se în continuu pe întreaga perioadă a operației. Patru ore și jumătate doctorii au făcut tot ce au putut omenește, iar Domnul a făcut restul, ceea ce este supranatural.

Operația a avut succes și doctorul principal, fiind mai în vârstă, i-a spus soțului meu, uimit: „Toată viața mea am făcut operații extrem de grele, ca a lui Alexandru. Operații pe care nu vroia nimeni să le facă, dar de data aceasta am simțit cum mâinile mele lucrau singure, ca și cum cineva opera cu mâinile mele”. Atunci Alex i-a spus că Dumnezeu a lucrat prin mâinile

sale și doctorul nefiind creștin a confirmat că a fost ceva uimitor. Șapte doctori au luat parte la operație. Au trebuit să coase toți mușchii și tendoanele de la mâna stângă, să remodeleze cutia craniană deoarece era bucățele, era întoarsă înspre creier și apăsa pe el, de aceea era paralizat. Au spălat creierul, după care au pus toate bucățile împreună, ca un puzzle. Pentru a face cutia craniană perfectă, au înlocuit bucățile care lipseau cu plăcuțe de titan și șuruburi de titan. Ei au spus că și artera principală de pe creier a fost mutată de la locul ei, dar era intactă. Dacă se spărgea, el nu mai putea fi în viață. Toți doctorii și asistentele cu care am intrat în contact spuneau mereu: „E atât de norocos...”, dar noi le spuneam că de fapt nu este noroc, ci a fost binecuvântarea lui Dumnezeu, mâna Sa a fost peste el!

Mulțumim lui Dumnezeu pentru frații și surorile în Domnul Isus care ne-au susținut. Puteam lăsa copiii în fiecare zi în îngrijirea lor și mergeam la spital pentru a fi alături de soțul meu. Îi făceam masaj și mă rugam continuu cu el și pentru el când dormea puțin. Cred că era cel mai vesel pacient din tot spitalul! Au venit și copiii să-l viziteze pe tati, dar când au intrat în salon au rămas șocați, au început să plângă și au fugit afară, suspinând spuneau că nu e tăticul lor pe care îl știau! Slăbise în două zile foarte mult, era ras pe cap, avea bandaje pe cap, mâinile îi erau negre de la perfuzii. A fost foarte greu să-i liniștesc și să le explic totul!

Într-o dimineață, înainte de a veni păstorul să mă ducă la spital, am ieșit în grădină să vorbesc cu Tatăl ceresc. Era așa de cald și de frumos, mă uitam pe cer și în norii pufoși am zărit un vultur cu aripile deschise, iar în stânga lui era Domnul Isus cu brațele deschise; și, sub adierea vântului, brațele Lui s-au închis și am simțit o îmbrățișare plină de dragoste. Pacea Sa m-a copleșit în momentul acela. Mi-au dat lacrimile și am deschis Biblia la Psalmul 30, în care psalmistul David îl laudă pe Domnul pentru că nu l-a lăsat să moară și l-a vindecat, i-a prefăcut tânguirile în veselie pentru că inima lui să-i cânte Lui. Atunci am înțeles că aceasta este o profeție, Domnul îmi spunea încă o dată că Alexandru va fi vindecat pentru ca Slava Sa să se arate în toată lumea și pentru a avea o mărturie puternică!

BISERICA SPERANȚA MELBOURNE

Duminică, 18 Februarie 2018, Biserica Speranța l-a avut ca invitat pe păstorul Teofil Ciortuz de la Prima Biserică Baptistă. Păstorul Ciortuz a răspuns în acest fel invitației făcute de păstorul local Daniel P. Nicolici, care se află în România. Predica a fost plină de încurajare și de speranță pentru toți părinții care-și așteaptă copiii să se întoarcă acasă ca și fiul risipitor. De la Prima Biserică l-au însoțit pe păstorul Teofil familia Cerbu care a împodobit programul cu două cântări și familia Căiță Mândră. De la Ballarat s-a coborât și fratele Costică Oprănescu care a dat îndemnul la rugăciune: „*leși la drumuri și la garduri... și silește-i să intre ca să mi se umple casa*”. Fratele Moise a recitat o poezie mărind numele Domnului. Familia Ovidiu și Daniela Halmăjan, sora Gabriela Hanciu, de asemenea au cântat despre dragostea lui Dumnezeu. A fost bucurie în Casa Domnului, lucru pentru care Îi dăm Lui toată slava și închinarea noastră.

Iacob și Emilia Cerbu

Cu o săptămână mai devreme, pe 11 Februarie, fratele Iacobiță Cerbu împreună cu un grup de tineri de la Prima Biserică Baptistă, au slujit la Biserica Speranța.

Ovidiu și Daniela Halmăjan

ÎNTOARCEREA FIILOR RISIPITORI

continuare de la pag. 9

Când un copil vine acasă și experimentează binecuvântările înnoite ale lui Dumnezeu, fii pregătit ca unii oameni să nu înțeleagă sau să nu le convină harul lui Dumnezeu și vor adopta atitudinea fratelui mai mare.

Unii oameni, chiar aflați printre credincioși, nu se vor bucura de întoarcerea unui pierdut, mai ales dacă starea acestuia nu se potrivește cu normele noastre. Tatua? Piercing-uri? Boli ca urmare a abuzului îndelungat de substanțe narcotice? Trupul ruinat de alcool? Câți nu vor întoarce capul scârbiți de la o asemenea priveliște? Dar Tatăl și-a îmbrățișat fiul venit acasă cu hainele rupte și impregnate de mirosul porcilor. Nu te lăsa zdrobit de insensibilitatea altora. Dumnezeu ți-a răspuns la rugăciuni și ți-a adus fiul acasă. Bucură-te!

Luca 15:32 „*Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut și a fost găsit*”.

Iată câteva sugestii practice pe care le puteți aplica.

- Unește-te cu alți credincioși în post și rugăciune pentru copiii nemântuiți. Drama ta este și a fratelui și sori de alături. Ai frați în Biserica din care faci parte care te înțeleg perfect. Întinde mâna către ei și faceți un grup de rugăciune specific pentru mântuirea celor dragi. Dumnezeu ascultă rugăciunea unită a copiilor Săi.
- Citește biografiile sau exemplele altor credincioși în situații similare. Mulți alții au fost în situația ta și Dumnezeu le-a răspuns rugăciunilor lor, în cazul unora chiar după mai mulți ani de zile. Diavolul vrea să te doboare cu descurajări și vrea să te facă să abandonezi rugăciunea. Nu te lăsa doborât; continuă!
- Încearcă să mărturisești copilului tău cu blândețe și sensibilitate. Caută ocazii speciale în care să aduci un cuvânt înțelept. Dumnezeu poate să folosească o îmbrățișare tăcută tot așa de bine ca o predică. Întărește-te în credință și nu abandona credința că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor tale.

Păstor Teofil Ciortuz

AVÂND ÎN VEDERE SUCCESUL DE ANUL TRECUT, REVISTA SPERANȚA INVITĂ IUBITOARELE DE PRĂJITURI LA CONCURSUL - EXPOZIȚIE DE PRĂJITURI CARE VA AVEA LOC PE DATA DE SÂMBĂTĂ 5 MAI 2018. VOM REVENI CU INFORMAȚII. SCOPUL ACESTEI EXPOZIȚII ESTE FUND RAISING PENTRU MISIUNEA COPII PENTRU CRISTOS DIN ARAD, CARE SE OCUPĂ DE ORFANI ȘI COPII AI STRĂZII.

Contactați pe Aneta Oprănescu la telefon: 0402 923 268, email: anetaoprane@gmail.com

BINECUVÂNTARE LA BISERICA MARANATA

La Biserica Maranata din Melbourne a avut loc o binecuvântare în ziua de Duminică, 21 Ianuarie 2018. Fetița Casandra a fost adusă pentru prima dată în Casa Domnului pentru binecuvântare de familia Michael și Ioana Florea. Împreună cu ei, la bucuria lor, au participat invitați și prieteni de familie. Toată Biserica s-a bucurat de acest frumos eveniment.

Păstorul Bisericii Maranata, Cornel Ghiță, și-a pus mâinile peste micuță binecuvântând-o în Numele Domnului Isus. Copiii Bisericii au participat și ei prin cântare de închinare și laudă. Domnul să o binecuvânteze pe Casandra și pe toți copiii care cresc în familiile creștine.

Adrian Buzgău

CONVENȚIA TINERILOR PENTICOSTALI ROMÂNI DIN AUSTRALIA ȘI NOUA ZEELANDĂ

Biserica Creștină Penticostală Română Philadelphia Melbourne, Australia

În perioada 8-11 Ianuarie 2018, s-a ținut Convenția tinerilor penticostali. Tema Convenției de tineret a fost:

Tineri biruitori prin Cristos. Invitații care au transmis mesaje sunt păstori cu experiență în lucrarea cu tinerii:

Păstorul Luigi Mițoi, de la Biserica Creștină Penticostală Română Betania din Chicago, SUA, și păstorul Avram Berghiano, de la Biserica Creștină Penticostală Agape din Portland, SUA. Închinarea prin cântare a fost susținută de George Horga Jr. (Portland, SUA) cât și grupuri de laudă și închinare de la Philadelphia, Melbourne și grupuri din Australia și Noua Zeelandă, iar în timpul de închinare au fost aduse înaintea Domnului și cântări individuale ale tinerilor.

Programele de închinare și predicare a Cuvântului s-au desfășurat în fiecare seară, iar dimineața au avut loc Seminariile pe diferite teme, căutând astfel să venim în întâmpinarea nevoilor specifice vârstei tinerilor prezenți.

Seminariile au fost atât pentru băieți (frați), cât și pentru fete (surori), fiind prezentate de păstori, misionari, evangheliști, oameni cu experiență în lucrarea lui Dumnezeu.

Unul din Seminariile prezentate a avut ca subiect: **Persoana și lucrarea**

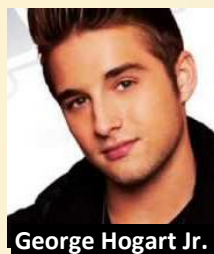
Duhului Sfânt, dorind să păstrăm specificul învățaturii penticostale în conformitate cu adevărul Bibliei.

Locația unde s-au desfășurat lucrările Convenției de tineret a fost bine aleasă, având astfel posibilitatea de a organiza și activități sportive, diverse concursuri și jocuri, la care tinerii au participat cu mult entuziasm.

Au participat peste 200 de tineri din toate Bisericile Penticostale Române din AU & NZ și tineri din Biserici Baptiste Române. Slăvit să fie Domnul.

Comitetul de organizare:

Păstor Gabi Izsak, păstor coordonator BPR Philadelphia,
Isaia Pașca - lider tineret BPR Philadelphia,
Carmen Spătaru, Daniel Cireap -
departamentul copii BPR Philadelphia.

George Hogart Jr.

„Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și zic: «Lucrarea mea de laudă este pentru împăratul!» Ca pana unui scriitor iscusit să-mi fie limba! Tu ești cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu de vecie” Psalmul 45:1.2.

Într-o frumoasă dimineață de vară, pe 27 Decembrie 2017, împreună cu un grup de rude și prieteni din Biserica Harul din Melbourne, în total 17 persoane, am plecat la un drum lung. Drum lung, dar plin de neprevăzut. Am cerut binecuvântarea Domnului Isus, și, la 6 dimineața, am pornit spre Alice Spring cu speranța că vom avea o vacanță de neuitat.

Prima destinație - Port Pirie, la o distanță de 1000 km. În drumul nostru spre Port Pirie am trecut prin Adelaide. Am oprit doar pentru un scurt popas, pentru a alimenta cu diesel și, iar la drum pentru alți 300 Km până la Port Pirie. Chiar dacă a fost o distanță așa de lungă, cu toții ne-am bucurat, știind că protecția Domnului Isus este cu noi, și am ajuns cu bine la destinație, pe la ora 7 seara. Am luat cina împreună și, cu toate că eram obosiți după o călătorie așa de lungă, nu ne-am putut abține nu să sărim în bazinul de înot. Ne-am culcat apoi cu gândul nerăbdători la călătoria care ne aștepta în ziua următoare.

A doua zi, la 7 dimineața, după un *breakfast* frugal, ne-am urcat în mașini, am cerut protecția Domnului peste noi, și am pornit spre Coober Pedy, care se află la 800 Km distanță de Port Pirie. La fiecare două ore de condus am oprit pentru o gustare și să ne mai dezmoțim. Cu cât înaintam mai mult, am putut să simțim temperatura crescând. Călătoria ni s-a părut destul de lungă și am fost bucuroși când, în sfârșit, am ajuns la Coober Pedy. Aici am avut o surpriză neașteptată. Când ne-am apropiat de oraș, tot ce am putut vedea a fost un teren vast, nisip roșiatic, presărat cu găuri peste tot, ceea ce ne-a produs îngrijorare la început. Când ne-am mai apropiat, am văzut ceva magazine și câțiva oameni. Când am ajuns la locul unde trebuia să înnoptăm, trebuie să-mi recunosc dezamăgirea. La prima vedere nu era un loc unde aș fi dorit să-mi petrec noaptea... am fost cazați la un hotel subteran. Dezamăgirea a dispărut când am intrat înăuntru. Aici era o temperatură plăcută de 21 până la 25°C. Afară erau 48°C. După ce ne-am lăsat bagajele în camere frumos decorate și confortabile, ne-am îndreptat spre restaurant, unde am servit o masă copioasă.

După masă, cu toate că eram toți obosiți de drum, întorcându-ne la hotel am văzut o Biserică foarte frumoasă, construită de asemenea subteran. Intrând în această Biserică, am simțit prezența lui Dumnezeu și l-am mulțumit pentru că până aici ne-a ajutat, rugându-L să ne conducă și mai departe în această călătorie. După acest timp petrecut în prezența Domnului, am mai vorbit, ne-am rugat, apoi am mers la culcare cu gândul la următoarea destinație care ne aștepta a doua zi: Uluru Ayers Rock, care este unul dintre cele mai impresionante puncte turistice din Australia. Aici locuiesc aborigenii Pitjantjatjara.

Continuare în ediția următoare

Gâște în ogradă

Erau la țară în ogradă,
Nu chiar departe de la stradă,
Un cârd de gâște foarte grase,
Și foarte, foarte gălăgioase.

Să zboare...? Vai, nici pomeneală!
(N-ar fi făcut așa greșeală)
Aveau coteț, aveau mâncare,
La ce nevoie să mai zboare?

Se legănau ca la paradă,
Întreaga lume să le vadă.
Umblau mai toată ziua,
Tot căutând unde-i păpica.

Și cam așa mi-aduc aminte:
Mergea găscanul înainte,
Și gâștele veneau agale,
Aplaudate cu urale.

Cumva dacă vedeau spre seară
Un stol de gâște care zboară,
Le aruncau câte-o privire
Cu nepăsare și uimire.

Dădeau din aripi, umblând roată
Când începeau să se mai bată
Altfel, nici un folos din toate
Decât să dea vârtos din coate.

...Mă-ntreb, eu n-am ajuns ca ele?
Am aripi, dar ce fac cu ele?
Mai simt a Cerului chemare?
De ce nu mă înalț spre Soare?

Nu cumva mi-a furat pământul
Chemarea dată de Preasfântul?
Și inima de ce nu-mi cântă?
De ce la Domnul nu se-avântă?

Că nu-s făcut pentru gunoaie,
Pentru cotețe, mușuroaie;
Ci pentru zbor la înălțime,
În părțășiile sublime...

Ridică-mă, o, scump Isuse,
La slăvile Tale nespuse;
Din lumea plină de păcate,
La har ceresc și libertate!

Valentin Popovici

Un bob de rouă

Cum bobul de rouă lipit de petale
Se uită din negura plină de jale
Spre bolta albastră de peste abis,
Și caută-n zare un soare, un vis...

Așa îmi înalț 'nspre Tine privirea,
Isuse Iubit, ca să-Ți văd strălucirea,
Să prind din lumină crâmpie de jar,
Și-apoi să le dau tuturor în dar.

Mi-e dor de lumină, mi-e dor de cântare,
Așa cum și ranei i-e dor de-alinare,
Așa cum suspinul așteaptă tăcut
Pe fața scuipată un dulce sărut.

Și nu-s decât stropul căzut pe-o cicoare
Ce-a prins în lentilă o rază din soare;
În lumea în care nădejdlile pier
Sunt lacrima tristă cu ochii spre cer.

Mi-e dor de iubirea dintâi, de pe Munte,
Parfumul ei drag să-mi mai curgă pe frunte.
O, Doamne, păstrează-mi credința cu zel,
Să flutur voios al iubirii drapel.

Mi-am prins suferința de bolta înaltă,
Și plânsul de malul din partea cealaltă;
Durerea cu cerul senin mi-am legat
Și-n lacrimă Soare am tot adunat.

Aștept doar un freamăt de șoaptă cerească
În Țara minunilor să mă trezească,
Și-n taină cu Domnul meu, Soare divin,
Să fiu contopit pe vecie deplin!

Suntem trecători, iar când pleacă cineva
realizăm că nici noi nu vom fi scutiți. Vestea
bună este că lângă fiecare cruce există și o
înviere. Depinde ce alegeri facem în viață.

Dana Dobre

SALT ÎN TRECUT: 60 DE ANI

Amintiri de neuitat cu Tibi Ciortuz

Nunta lui Ion și a Anetei a fost în Brăila, 14 Iulie 1957. Masa de nuntă a fost cu circa 25 invitați, 4-5 feluri de prăjituri și apă. Ion a adus 20 de kg de făină de la Reșița și soacra mică, Elisabeta, a făcut prăjiturile. Cornel, fratele Anetei, a ajutat cu zahăr, untură și alte ingrediente.

Ion și Aneta își propuseseră să plece în seara nunții spre Reșița. Planul a fost modificat în ultimele ore. Au împachetat zestrea și cadourile bogate: un fier de călcat din partea corului, de 120 de lei (când salariul lui Ion era de 600), 6 farfurii adânci și 6 întinse din partea fraților Burlacu Tănase și Carp. O pătură de lână de la mătușa Elena Ciucă, o mașină de tocat carne de la vecinii Cristescu, o găleată de la vecinii Căpățână, un batic frumos de mătase de la cumnata Frusinica și un set de compot de la Lina Done. Luni dimineața sora Țuplea a venit în vizită pe Tâmplari să aducă în dar o frapieră (și să îl vadă pe mire de aproape). Au plecat luni seara la ora 11. Lenjeria făcută de Aneta: 2 cearșafuri, un cearșaf brodat, o față de dună, o față de plapumă și 2 fețe brodate de perne, palton cumpărat cu 400 de lei, plapumă, dună, saltea de lână, 2 perne, haine și o *gazieră* au fost expediate cu 10 zile înainte.

Mama Silvia (care încă nu ieșise din Valea Almăjului) și cu *ceica Părăschia* (Paraschiva Surulescu) au așteptat mirii cu o găină, brânză de oaie și slănină în *traștă*. *Uica Pătru* le-a găzduit și le-a făcut lista de trenuri care aveau să vină din București. De luni au ajuns în *Rășița* și au *pângit* fiecare tren. Atât au mers la gară și atât s-au întors, atât au mers și atât s-au întors până s-au săturat și nu s-au mai dus. Au *șezut la zbor* și au împărțit și mâncat slănină, brânză și găină.

Miercuri la ora 11 au deschis și mirii ușa după o călătorie de 36 de ore (!) cu 3 valize și o găleată. De la Maria, sora mirelui, au primit o pătură și de la soacra mare, Silvia, un cearșaf de pat, ambele țesute în război. Joi a plecat Ion la lucru și Aneta la cumpărături. În primul rând petrol, apoi ulei, chibrituri, piper, zahăr, cartofi, ceapă, sare, boia și orez. Făină aveau deja! A

făcut o supă de cartofi și pilaf, foarte laudate de Ion. În Brăila se dădea o jumătate de kilogram de făină de persoană pe lună. Pâinea era pe cartelă. Soacra îl rugase pe Ion să le trimită lor bonurile ca să poată suplimenta alimentația. El mâncase la cantină. Mama avea dreptul la 100g de pâine pe zi, copilul la 150g, iar tatăl 300g! Bătrânii așteptau de la ora 11 la 4 să primească 500g de pâine. Sora Țuplea a rugat-o pe Elisabeta Ciucă să îi dea cartela de pânză. Și pâinea, stofa și pantofii erau la cartelă. La coadă!

Ion vânduse înainte de nuntă bicicleta adusă de acasă ca să poată face rată la mobilă. În martie a cumpărat mobila de bucătărie cu 800 de lei și a terminat ratele în august. Dormitorul în aprilie a costat 1600 de lei, din care Aneta a dat avans 400 de lei și l-au achitat în septembrie. Apoi au făcut din nou rată de 800 de lei la bicicletă. Apoi la mașina de cusut 2656 de lei. După doi ani încă mai aveau rată la ea.

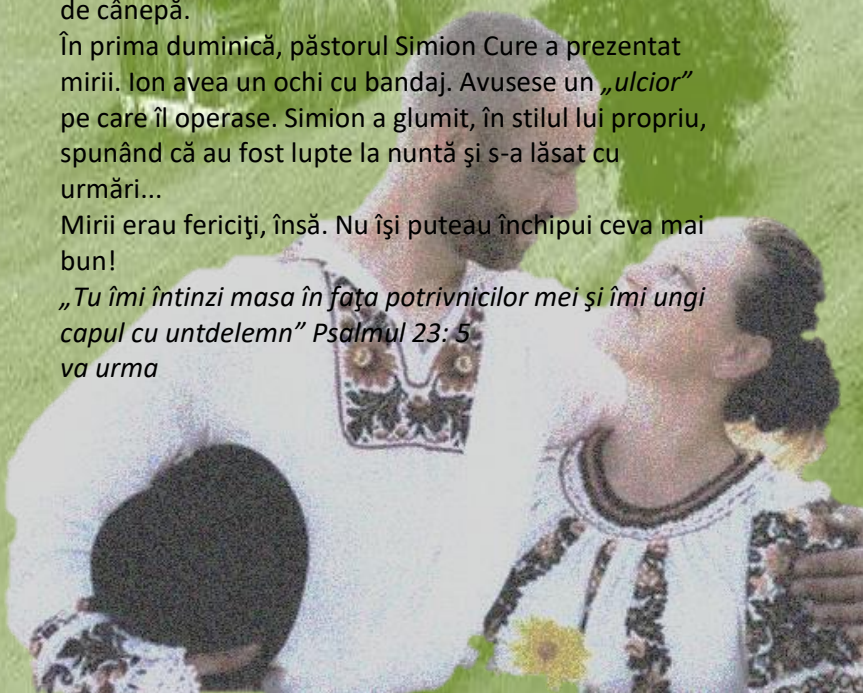
Erau fericiți că au găsit o cameră într-un apartament cu două camere. Alte familii stăteau cu copiii prin boxe așteptând să primească apartamente. Alții făceau naveta cu trenul de la ora 4 la ora 9 seara. La două noaptea porneau cu trenul înapoi, moșăind. Gazdele lui Ion, când veneau de la lucru își găteau de regulă ceapă friptă și o mâncau cu sare și pâine.

Cam la două săptămâni, Maria, sora lui Ion, a fost mânăta la Reșița cu altă *traștă cu două fâlii* de brânză excepțională, de oaie învelite într-un *peșchir* frumos de cânepă.

În prima duminică, păstorul Simion Cure a prezentat mirii. Ion avea un ochi cu bandaj. Avusese un „*ulcior*” pe care îl operase. Simion a glumit, în stilul lui propriu, spunând că au fost lupte la nuntă și s-a lăsat cu urmări...

Mirii erau fericiți, însă. Nu își puteau închîpui ceva mai bun!

„*Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei și îmi ungi capul cu untdelemn*” Psalmul 23: 5
va urma

MÂNTUIT PENTRU CĂ DOMNUL ISUS A MURIT

De păstor David Nicola

Ziua în care Domnul Isus a murit pe cruce, a fost cea mai întunecată zi din istoria pământului. În ziua aceea revolta omului împotriva lui Dumnezeu a atins culmea, omul s-a revoltat împotriva dragostei lui Dumnezeu și a călcat în picioare cel mai frumos dar care i se dăruise, a arătat ce are mai urât pentru Dumnezeu – ură. Oamenii L-au respins pe Fiul lui Dumnezeu și L-au răstignit pe cruce.

În ciuda acestui teribil și îngrozitor păcat al răstignirii Mântuitorului, Dumnezeu a arătat ce are El mai bun și mai frumos pentru oameni: iubire, milă, îndurare, iertare, har. Omul a dat ce a avut mai urât, Dumnezeu a dat ce a avut mai frumos.

A trebuit să treacă câțva timp ca ucenicii să poată înțelege semnificația deplină a morții Sale și să poată spune: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...” sau „Cristos a murit pentru păcatele noastre”, sau „El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn”. Domnul Isus ne poruncește să ne amintim de El și jertfa Sa, iar pentru a nu uita acest covârșitor eveniment, El a instituit Cina cea de taină, și ne poruncește s-o facem în amintirea Lui. Cei mântuiți nu trebuie să uite niciodată de prețul care s-a plătit pentru mântuirea lor. Noi suntem mântuiți nu pentru că Domnul a fost un mare profet, un mare învățător, un mare medic, ci pentru că El este Fiul lui Dumnezeu, care a murit pe cruce pentru păcatele noastre.

Domnul Isus a murit pentru ca noi să avem viață veșnică. El este înlocuitorul nostru în moarte.

Noi trebuia să fim acolo, noi meritam ocară, scuipatul, spini, părăsiți de Dumnezeu, și moartea. Și dacă ni s-ar fi făcut așa, am fi primit numai ce meritam, pentru că am călcat poruncile lui Dumnezeu. Nu ni s-ar fi făcut nicio nedreptate, ci am fi primit numai plata pentru păcatele noastre.

Dar El, Fiul lui Dumnezeu, a luat asupra Sa toate păcatele noastre, și ne înlocuiește de bună voie, în moarte, în calitate de Miel al lui Dumnezeu, care moare în locul păcătoșilor.

Domnul Isus ne scapă de moartea veșnică, de iad, de focul îngrozitor al iazului cu foc, și suferă El toate acestea în locul nostru. Acum ce atitudine trebuie să avem față de El și „familia” Lui, Biserica? Totul depinde de cum percepem faptul acesta.

Domnul Isus, prin moartea Sa ne arată cât de distrugător este păcatul.

Omul încearcă să scuize păcatul, să-l îmbrace în haine frumoase, să-i dea nume acceptabile. Unii tăgăduiesc complet existența păcatului, iar alții se joacă și

glumesc cu păcatul, îl tratează cu ușurință, ascunzându-l în propriile inimi. Omul se poate întreba: „Este chiar așa de rău păcatul?”. Dar ca să-ți dai seama de lucrul acesta și să ai un răspuns complet la întrebare, uită-te la crucea Domnului Isus. Dacă păcatul nu ar fi așa de rău și distrugător, Calvarul nu ar fi fost necesar, și Fiul lui Dumnezeu n-ar fi trebuit să moară.

Păcatul îl desparte pe om de Dumnezeu.

Și acesta este cel mai rău dintre toate lucrurile care ni se pot întâmpla. N-a fost și nici nu va fi tragedie mai mare decât despărțirea omului de Dumnezeu. Când se desparte un om de Dumnezeu, se desparte de propria lui „viață”.

Domnul Isus și Tatăl au fost una, dar pe cruce, din cauza păcatului, Domnul Isus s-a simțit părăsit de Dumnezeu și a strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit”? Iar noi, oamenii mântuiți, ar trebui să răspundem: „Din cauza mea, Domne Isuse, și din cauza păcatelor mele, pe care Le-ai luat asupra Ta”. „Eu ar fi trebuit să fiu părăsit, nu Tu, dar ai fost Tu, ca eu să nu mai fiu părăsit niciodată”.

Păcatul atrage după sine moartea (Romani 6:23).

Omul care trăiește în păcat, cheamă moartea să vină asupra lui, dă mâna cu moartea, duce moartea în brațe. Iar dacă seara înainte de-a se culca nu rezolvă problema păcatului său, se culcă cu moartea în inimă.

Sămânța păcatului s-ar putea să pară dulce, dar fructul păcatului este ucigător.

Domnul Isus a murit din cauza păcatelor noastre. Ne putem oare imagina ce pedeapsă îi așteaptă pe aceia care mor în păcatele lor?

Păcatul nu poate rămâne nepedepsit.

Unii oameni știu bine lucrul acesta, dar speră ca ei să fie o excepție. Dacă cu Domnul Isus nu s-a făcut nicio excepție, cum oare s-ar putea face cu un om de rând, care de bună voie trăiește în păcat?

De la Legea și rânduiala lui Dumnezeu nu există nicio excepție pentru nimeni. Sfințenia lui Dumnezeu cere pedepsirea păcatului. Dacă Dumnezeu n-ar fi sfânt, atunci El ar putea primi pe oricine, oricum, și n-ar fi fost nevoie nici de pocăință, nici de naștere din nou, nici de sfințire, și nici de o jertfă înlocuitoare. Dar El este Sfânt în veci, și acest lucru trebuie să ne determine să ne gândim foarte bine cum ar trebui să fim noi, și cum putem ajunge în neprihănirea cerută de Dumnezeu.

Domnul Isus a murit pe cruce pentru ca toți oamenii să poată fi mântuiți.

Prin moartea Lui El, deschide o cale nouă și vie, prin care să ne putem apropia de Dumnezeu (Evrei 10:20). Din cauza păcatului, Adam a fost izgonit din Eden și de atunci a căutat mereu o cale prin care să se poată întoarce înapoi. Toate religiile lumii par să fie eforturi ale omului de-a se urca la Dumnezeu, dar până acum toate eforturile omului au eșuat.

La împlinirea vremii, Dumnezeu ne descoperă El Însuși o cale nouă și vie, prin care El coboară la noi, ca să ne ducă la Sine în Cer. Calea cea nouă și vie este Domnul Isus și jertfa Sa. A respinge această cale înseamnă a respinge soluția lui Dumnezeu în favoarea unei soluții omenești, care a falimentat total.

Prin moartea Lui, El rezolvă problema păcatului.

Cel mai mare obstacol în relația noastră cu Dumnezeu este păcatul. Cine poate rezolva această problemă și cum? Oamenii nu au soluții pentru aceasta. Ei pot spune să nu mai păcătuim și să facem fapte bune. Dar ce se întâmplă cu păcatele noastre înfăptuite deja?

Dumnezeu are soluția. Sângele Domnului Isus ne curățește de orice păcat. Ca să existe o soluție pentru păcat, Domnul Isus a trebuit să moară.

Prin moartea Lui, El devine Mântuitor al oamenilor.

El s-a smerit până la moarte de cruce, dar Dumnezeu L-a înălțat nespuse de mult și L-a făcut Domn și Mântuitor (Fapte 5:31; Filipeni 2:9-10; Fapte 4:12). Noi, oamenii păcătoși, nu avem nevoie de o nouă lege, de o nouă religie, noi avem nevoie de un Mântuitor. Noi știm ce trebuie să facem, dar nu putem face.

Noi avem nevoie de un Mântuitor.

În toate religiile lumii există fondatori, profeți, învățători, dar numai în creștinism există Mântuitor. Fără moartea și învierea Sa, Domnul Isus ar fi rămas un mare profet din Galileea, dar prin moartea și învierea Sa glorioasă El a devenit Mântuitor al oamenilor. El este viu în vecii vecilor, stă la dreapta Tatălui și mijlocește pentru noi. Nebun este acela care nu-L acceptă pe Domnul Isus ca Mântuitor al Său personal.

AM ȘTIUT CĂ VEI VENI!

În timpul primului război mondial, un soldat a descoperit că prietenul său, rănit, a căzut între tranșee, în teritoriul inamicului. Întorcându-se spre ofițerul său, l-a întrebat: „Domnule, pot să merg să-l iau?”. Ofițerul i-a răspuns tăios: „Nimeni nu poate supraviețui acolo! Și te-ai pierde și pe tine, deasemenea”.

Dar ignorând comanda ofițerului, s-a târât prin tranșee pentru a încerca să își salveze prietenul. Împreună cu prietenul său pe umăr, (și el la rândul său rănit grav) a căzut înapoi în șanț. Atunci a descoperit că prietenul său era acum mort.

Ofițerul l-a muștrat spunându-i: „Ti-am spus să nu pleci. Era cât pe ce să te pierd și pe tine! Vezi că nu s-a meritat?”. Cu respirația greoaie, soldatul curajos a răspuns: „Dar, domnule, s-a meritat!”. Ofițerul a ripostat: „S-a meritat? Hmm, prostii! Prietenul tău este mort și în curând vei fi și tu!”. Soldatul i-a răspuns: „A meritat, domnule, pentru că atunci când am ajuns la el, Jim mi-a spus: AM ȘTIUT CĂ VEI VENI!”.

În teritoriile inamicului, Diavolul încă îi ține captivi pe prietenii noștri, care au nevoie de speranță și de iertare. Isus Cristos a fost singurul vrednic să se înroleze în aceasta misiune de salvare. El a fost Cel care și-a părăsit confortul și adăpostul de siguranță, a lăsat compania celor 99 de oi și a mers după cea pierdută. El a venit după tine!

Nu există anotimpuri speciale pentru a face evanghelizare. Este ceva ce ar trebui să-ți miște inima pe parcursul întregului calendar. Nimeni dintre noi nu ar trebui să fie scutit de această misiune de salvare. Isus ne-a dat porunca tuturor celor care Îl cunoaștem pe El. Iar El ne-a promis să meargă cu noi.

Nu știi ce motive ai putea invoca pentru a nu merge. Tot ce știi este că prietenii tăi, oamenii din jurul tău, sunt „acolo, în teritoriul inamicului” răniți, loviți de dușman, pe moarte, așteptând.

<http://nazireat4him.blogspot.ro>

Adunătorii de pleavă

Nicolae Geantă

Un frate bătrân din județul Arad, fără școli biblice ori laice - dar cu școala Duhului Sfânt la zi, a participat la o întâlnire a păstorilor, undeva prin București. Având la îndemână balsamul de cuvinte ce ungea orice inimă, bătrânul a fost invitat să predice colegilor păstori. După o prelegere care a ținut sala cu sufletul la gură, un păstor îmbrăcat la patru ace, cu cravata aferentă, și o pioșenie verbală rar întâlnită, s-a dus la fratele arădean și i-a spus: „Ați vorbit extraordinar. Dar..., ați avut 14 greșeli gramaticale!”.

Fără să stea pe gânduri, septuagenarul de lângă munții Zarandului, care nu și-a tocit coatele pe băncile unor institute biblice, dar și-a zdrențuit genunchii în cămăruța sa de la țară, a replicat zâmbind: „No frate, io am acasă vro douăj' dă găini în ogradă. Dimineața ori sara, când merg la ele să le dau grăunțe, io bag mâna în traistă și zvârl. Odată cu grăunța, arunc și pleava. Însă am niște găini atât de deștepte, că ele adună numai boabele, nu și pleava!”.

De o vreme bună, „bag samă” că printre creștini se plimbă și iluștri adunători de pleavă. Ei, când adună, aruncă grâul și opresc țărâța. Ocolesc boabele și opresc cocenii. Dacă e predică, adunătorul de pleavă n-a auzit nici un verset, dar i-a zgândărit timpanul greșelile retoricii. El spune că tinerii nu sunt buni în slujire că sunt prea cruzi, că predicatorul cutare are cravată, că ăla țipă prea tare, cel care conduce cântările „pune” numai ce dorește, copiii păstorului sunt prea bine îmbrăcați... El vede numai semnul crucii, și nu crucea!

Pentru adunătorul de pleavă, dacă ești credincios unor principii - ești fanatic religios, dacă nu ești de acord cu secularismul - ești sectant, dacă nu ești ortodox - nu ești român, dacă ești ortodox - nu intri în Cer...

Știți ce mă miră? Că adunătorul de pleavă nu are nici măcar ideal de găină. Visul orătaniei este un castron plin cu boabe. Al lui, e doar o mână de... pleavă! De nimic. „Au alergat după nimicuri, și ei înșiși au ajuns nimic”, spune Ieremia.

În primul rând, oricât de abundentă ar fi, pleava nu ține de foame!

În al doilea rând, fiind foarte ușoară, o spulberă și cel mai slab vânt.

Iar al treilea principiu (de ținut minte!): într-o zi, pleava va arde!

CUM NE PUTEM GĂSI LINIȘTEA INTERIOARĂ?

Daniela Ion

Când eram copil, l-am auzit pe tata spunând: „Fiecare are nevoie de liniște. De multe ori este mai greu să-ți păstrezi liniștea pe care o ai decât să ajungi la ea. Dacă ai reușit să-ți găsești liniștea de care ai nevoie, luptă pentru a o păstra”. Nu l-am înțeles prea bine pe tata ce a vrut să spună atunci, însă cu timpul am realizat că el se referea la liniștea interioară, de care cu toții avem nevoie pentru a putea avea o viață bună.

Ce înseamnă liniște? Dicționarul Explicativ al Limbii Române (DEX) definește liniștea ca fiind „acea stare sufletească lipsită de zbucium și de frământări, pace, seninătate”.

Cum ne putem găsi pacea interioară?

Cercetătorii au ajuns la concluzia că zbuciumul sufletului este cauzat de o genă. Ce putem face în această situație? Să acceptăm ceea ce ne spun cercetătorii și să așteptăm neputincioși să ne treacă starea în care ne aflăm sau, și mai grav, chiar viața, ori să găsim medicamentul necesar vindecării?

Cu siguranță că unii dintre cititorii acestui articol se vor întreba: „Oare chiar există un medicament pentru vindecarea sufletului frământat sau bolnav?”. Sigur că există acest leac, însă poate fi găsit doar la Doctorul Suprem: **Isus Cristos**. Liniștea sufletească o găsim la Domnul Isus, care ne-a spus: „Vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte” (Ioan 14:27). Cu toții putem beneficia de această pace sufletească dacă o cerem de la Dumnezeu, și o putem păstra prin rugăciune.

Psalmistul ne spune că: „Multă pace au cei ce iubesc legea Ta și pentru ei nu este cădere” (Psalm 119:165). Isus ne arată drumul nostru către pacea mult dorită în Evanghelia după Ioan, la capitolul 4. În acest capitol se spune despre pacea pe care Domnul Isus a făcut-o cu femeia samariteană. În acel timp, relațiile dintre evrei și samariteni se deterioraseră atât de mult, încât nici nu aveau legături unii cu ceilalți (Ioan 4:9). Mai trist era faptul că acest lucru era ceva normal pentru ambele părți. Domnul Isus nu a ținut cont de aceasta supărare dintre ei și a dorit ca atât evreii, cât și samaritenii să fie salvați și să se bucure de pacea „lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile” (Filipeni 4:7).

Pacea despre care vorbește Domnul Isus este pacea cu noi înșine, armonia dintre noi și cei din jurul nostru, liniștea sufletului, fără de care suntem pierduți în lumea aceasta trecătoare. Mesajul Domnului este că toți oamenii, atât femei, cât și bărbați, evrei sau... „samariteni”, suntem egali în fața lui Dumnezeu, care dorește să ne salveze pe toți și să fim împreună în Casa Sa.

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu pe toți, să fim cu El în Împărăția Cerurilor!

NAȘTEREA UNIVERSULUI

O reputată cercetătoare, astronom și astrofizician, a renunțat la ateism și a îmbrățișat credința în Isus Cristos, după ce a înțeles că Universul și toate minunile lui sunt creația lui Dumnezeu.

Sarah Salviander a disprețuit creștinismul încă de la o vârstă fragedă, astfel încât nu a vrut să cunoască nimic despre credința creștină, până când dovezile științifice, pe care le-a acumulat în urma cercetărilor, au convins-o că trebuie să existe un Creator a tot ceea ce se află în Univers, relatează sixdayscience.com.

Ea mărturisește că părinții ei erau ateji, care i-au spus că Dumnezeu nu există, așa încât tot timpul a fost învățată să creadă că, de fapt, „creștinismul este pentru oamenii slabi”.

Nici când a urmat studiile universitare, Sarah nu a găsit răspunsuri la întrebările existențiale și nici la problemele majore ale societății. Ea nu înțelegea deloc de ce oamenii sunt atât de nemulțumiți în viață.

Mai târziu, ea a ales să urmeze specializarea în fizică și matematică. În acel moment, în campus, ea a cunoscut colegi creștini cu care s-a împrietenit. „Pentru prima dată în viața mea am întâlnit creștini. Ei erau veseli, fericiți, inteligenți și am constatat că și profesorii îi admirau pe acești creștini”, a declarat Sarah.

Ea și alți colegi au primit o bursă pentru a studia nașterea Universului. „Experiența aceasta de a studia Universul și apariția lui a fost atât de minunată, încât am comparat acest lucru cu ceea ce ne spune Psalmul 19: «Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui».

Atunci am realizat pentru întâia oară în viața mea că de fapt Dumnezeu există și că noțiunea de Creator nu era doar o noțiune filozofică, banală, așa cum crezusem până atunci”.

Un episod dureros din viața ei a fost moartea copilului în vârstă de numai șase luni.

„Am fost foarte tristă și eram foarte dezamăgită, dar am avut o viziune. Am văzut un copil în brațele primitoare ale Tatălui său Ceresc. Doar atunci am găsit pacea”, a declarat Sarah.

Ea și familia ei au depășit toate obstacolele și acum împărtășesc tuturor experiența lor de viață și credința că Dumnezeu există și acționează în viața oamenilor.

Sarah Salviander este în prezent lector universitar și cercetător, și, împreună cu soțul ei, demonstrează lumii întregi că poate fi atât om de știință cât și creștin în același timp, datorită experienței sale cu Dumnezeu, care este alături de noi întotdeauna atunci când avem nevoie de El.

Sursa: AcontecerCristiano
<http://logosul.ro>

TORT FAGURE CU VIȘINE

INGREDIENTE

600 g făină
250 g unt
450 ml smântână
200 g zahăr
10 g praf de copt
1/2 linguriță bicarbonat de sodiu
8 g zahăr vanilat
800 g cireșe (vișine) congelate
3 linguri amidon de porumb
700 g smântână
100 g zahăr pudră
90 g ciocolată neagră

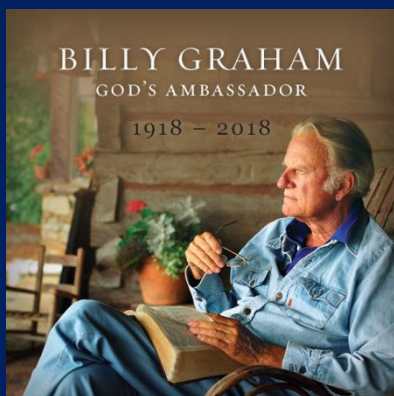
Poftă bună

MOD DE PREPARARE

Într-un bol amestecați făina, praful de copt, zahărul și zahărul vanilat, apoi adăugați untul rece tăiat cubulețe și frământați până obțineți un aluat nisipos. În smântână adăugați bicarbonatul de sodiu și amestecați. Apoi adăugați în aluatul nisipos și frământați până se încorporează, frământați 5 minute până veți avea un aluat neted. Acoperiți cu folie alimentară și dați la frigider pentru 30 de minute. Scurgeți cireșele (vișinele) de suc și le puneți într-o cratiță la foc mic. În 50 ml din sucul de la vișine adăugați amidonul și amestecați bine. Adăugați amestecul în cratița cu cireșe (vișine) și amestecați. Fierbeți la foc mic până se va îngroșa. Transferați vișinele într-un bol și lăsați să se răcească complet. Puneți aluatul pe masa de lucru pudrată cu făină și îl împărțiți în 3 bucăți egale. Întindeți aluatul cu făcălețul și îl tăiați fășii lungi cu lățimea de 5-6 cm. În centrul fâșiei puneți vișine și lipiți marginile aluatului. Puneți rulourile într-o tavă (diametrul 20 cm) tapetată cu hârtie de copt, puneți rulourile așa încât să formați o spirală, și coaceți pe rând în cuptorul preîncălzit la temperatura de 200°C, timp de 12 minute, până devin aurii. Foile formate din cele 4 rulouri cu cireșe ungeți-le cu smântână lichidă cât sunt fierbinți (tortul va fi mai fin).

Crema. Într-un bol bateți smântâna cu zahărul pudră, până se îngroașă și devine pufoasă. Asamblați tortul. Pe prima foaie puneți crema, apoi pe rând foi, cremă, până finisați. Îmbrăcați tortul în cremă și dați la frigider pentru 6 ore. Decorați tortul cu ciocolată rasă și jeleuri (sau după preferință).

„PĂSTORUL AMERICII” ȘI-A SFÂRȘIT ALERGAREA PE PĂMÂNT

**„BINE, ROB BUN ȘI
CREDINCIOS, AI FOST
CREDINCIOS ÎN PUȚINE
LUCRURI, TE VOI PUNE
PESTE MULTE LUCRURI;
INTRĂ ÎN BUCURIA
STĂPÂNULUI TĂU!”
MATEI 25:23**

Reverendul Billy Graham a murit miercuri, 21 Februarie, la domiciliul său din Montreat, Carolina de Nord, a confirmat un purtător de cuvânt al familiei. Liderul religios, cunoscut de milioane de oameni din întreaga lume, a murit la vârsta de 99 de ani.

Călătoria spirituală a lui Billy Graham a început cu peste 60 de ani în urmă în 1949, cu prima sa Cruciadă în Los Angeles, CA.

Din 1947 pe tot parcursul carierei sale, Billy Graham a condus mai mult de 400 de Cruciade în 185 de țări și teritorii pe 6 continente. Prima *Cruciadă Billy Graham* are loc în Grand Rapids, Michigan, la care au participat 6.000 de persoane. Graham avea 29 de ani. Chiar și după ce a obținut faimă și un mare succes, Graham a rămas un slujitor umil.

Soția sa, Ruth, a jucat un rol foarte important în lucrarea lui misionară. Cuplul, devenit celebru la nivel internațional, și-a exprimat întotdeauna dragostea care i-a legat. Ei au crezut ferm în căsătoria întemeiată de Dumnezeu. Ruth a murit în 2007.

Sursa: Logosul

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

COPII PENTRU CRISTOS

Motivele de rugăciune

Slavă Domnului pentru:

- Cei 7 copii care s-au încrezut în Domnul în week end-urile din Ianuarie și Februarie din tabăra de la Vârfurile.
- Interesul pentru misiunea Copii pentru Cristos în Bisericile românești din Australia când Vio a fost acolo. Ei au o mare dorință să sprijine lucrarea și să formeze un grup de suport Copii pentru Cristos Australia. Mulțumim Domnului și pentru ajutorul lor financiar și dragostea pe care o au pentru țara lor natală.
- Cei peste 90 de învățători care au participat la instruirea lunară din 20 ianuarie, ac. la Biserica Baptistă Golgota din Bujac. Am avut un seminar cu Violeta Fărăgău și colega ei Tabita de la fundația **Preventis**, care lucrează împreună pentru prevenirea adicțiilor. A fost o întâlnire cu adevărat folositoare cu beneficii pentru toți învățătorii.
- Echipele de învățători care au dus lucrarea taberelor de iarnă la bun sfârșit, cu dedicare, efort și dragoste.

Rugați-vă pentru:

- Ca instruirea care a avut loc la data de 17 Februarie la Biserica Baptistă Speranța, să răspundă nevoilor învățătorilor și să-i motiveze mai mult să lucreze cu copiii din Bisericile lor, să meargă la copiii din vecinătatea lor, din satele care nu au nici o mărturie creștină.
- Parte din echipa CPC care va pleca în Scoția pentru întâlnirea cu grupurile de sprijin de acolo, pentru protecție în călătorie și mesaje încurajatoare pentru credincioșii care s-au implicat și au ajutat lucrarea din România.
- Multele lucrări de întreținere necesare pentru ca tabăra să poată primi sufele de copii care așteaptă nerăbdători timpul verii, și ca Dumnezeu să trimită credincioși disponibili și pricepuți care să ne dea ajutor.

Activitățile misiuni sunt sprijinite prin donații. Pentru informații și donații: [website www.copiipentrucristos.ro](http://www.copiipentrucristos.ro), sau [email cpcarviorica@yahoo.co.uk](mailto:cpcarviorica@yahoo.co.uk)

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

VASSPORUMB PHOTOGRAPHY

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

Ziua căsătoriei este o zi importantă în viața ta. Fă din această zi o zi de neuitat. Eu pot să-ți fiu de ajutor. Am fost ordinar ca *Minister of religion* și officiez căsătorii civile și religioase în Australia de peste 20 de ani.

Telefon: 0407-708-887
Email Adres: tsecara@hotmail.com

A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititei, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion.

Our program is:
9am - 5.30pm

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

PĂȘESC ÎNCET PRIN GHETSIMANI...

Valentin Popovici

Pășesc încet prin Ghetsimani, grădina teascului durerii,
Și-mi pare că aud un foșnet subțire-n clipele tăcerii...
- O, voi, măslini cu scoarță roasă și-amară cum e vremea rea
Ce vânt vă freamătă coroana? Sau vreți să povestiți ceva?

Începe răgușit un frate măslin cu frunzele lui rare,
– „Pășește ușurel, băiete, și uite' bine pe cărare,
Căci încă nu s-a șters în glie, pe-acest picior frumos de plai,
Slăvita urmă de sandale a Celui coborât din rai.

Și nu călca pe-aici pe-aproape, că-i sfânt pământul de sub mine.
Aici stătea în rugăciune, Hristos cu lacrimi și suspine.
Iar dacă vrei s-auzi ecoul din vocea Bunului Păstor,
Apleacă-te și-ascultă vântul cum plânge-n firul de mohor.

– Dar cum de v-ați zbârcit voi fruntea cu ramurile aplecate
Ca nicăieri în toată lumea așa de triste și uscate?
– O, noi am auzit Cuvântul, în agonia cea mai grea,
Și am văzut Chipul durerii, în spasme cum se răscolea.

Nu, nu te-apropia prea tare! Aici în picături de sânge,
Îl văd și-acum pe Creatorul, zdrobit pe piatră cum se frânge,
Iar rădăcinile-n țărână au strâns cu palmele lor reci
Sudoarea Lui cu sfântu-l sânge, să nu-mi mai fie sete-n veci

... Târziu, în ceasurile nopții, mai stau de strajă cu măslinii,
Și-aud cohorta cu ciomege venind la marginea grădinii...
Să dau să fug? ...Măslinii-ncearcă un geamăt surd și dureros.
Ba nu! Să fugă toată lumea, eu vreau să stau lângă Hristos.